

Studija slučaja Dr Alvina De Leona

SLUČAJ: 77

DATUM: jula 2013.

KLIJENT: 47 godina stara desnoruka žena

Subjektivne tegobe: Klijentkinja je bila na klinici zbog drugih simptoma, ali je usput pitala za GNM mišljenje o **hroničnoj infekciji mokraćne bešike** od koje je patila poslednja dva meseca. Kaže da je počelo sa pečenjem pri mokrenju, zbog čega je dobila dijagnozu infekcije mokraćne bešike. Uzimala je lekove za simptome, ali nije sigurna zašto su se simptomi vratili. Trenutno je ponovo na antibioticima, ali je i dalje peče kad mokri.

Zapažanje: Za vreme posete su tretirani i drugi, mišićno-skeletni problemi.

Pogođeni organi: Sluzokoža mokraćne bešike i uretra

Embrionalni klicin list: ektoderm

Kontrolni centar u mozgu: temporalni režanj (post-senzorni korteks)

GNM objašnjenje: Sluzokoža mokraćne bešike i uretra: ženski konflikt obeležavanja teritorije, doživljen kao kršenje njene unutrašnje teritorije, ili nemogućnost da „obeleži” svoju unutrašnju teritoriju. Konflikt se odnosi na vezu sa nekim ko „prelazi granicu”, meša se u nečiji posao ili radi protiv nečijeg uverenja. Ovaj Biološki Specijalni Program u **fazi aktivnosti konflikta** dovodi do ulceracije sluzokože mokraćne bešike i/ili sluzokože uretre. Biološka svrha ulceracije (gubitka ćelija sluzokože) je uvećanje zapremine mokraćne bešike ili proširenje uretre, da bi se poboljšao protok urina, kako bi jedinka bolje obeležila svoju teritoriju. Za vreme **faze isceljenja**, defekt nastao ulceracijom se popunjava i restaurira uvećanjem broja ćelija, što dovodi do stvaranja otoka usled edema, dovodeći do simptoma poput pekućeg bola pri mokrenju. Klijentkinja je trenutno u **visećem isceljenju** sa mogućim šinama i okidačima. Ona mora da identifikuje i osvesti konflikt, kako bi završila svoje isceljenje.

GNM shvatanje: Klijentkinja je razumela objašnjenje i bilo joj je jasno da je njen konflikt obeležavanja teritorije vezan za doktora koji je u bolnici pregledao njenog oca. Pre nekoliko meseci, njen otac je primljen u bolnicu zbog simptoma u grudnom košu i plućima. Klijentkinja je razgovarala sa svojom ćerkom, koja tek što je čula za GNM, i od nje čula da su plućni simptomi često povezani sa smrtnim strahom. Potrudila se da oca poštedi daljih strahova, pa je, dok je bila u bolnici, zamolila doktore da pre nego što kažu njenom ocu, razgovaraju sa njom o rezultatima dijagnostičkih pregleda. Doktor joj je rekao da njen otac ima maligni tumor pluća, i da je stanje veoma ozbiljno. Klijentkinja je odlučila da ne kaže ocu kakvi su nalazi, jer nije htela još više da ga plaši; njen otac je govorio samo italijanski, pa mu je rekla da je sve u redu, i da lekari nisu našli ništa previše ozbiljno. Međutim, na njeno zaprepašćenje, doktor koji je brinuo o njenom ocu i bio prisutan, ukopčao je da ona ne govori ocu istinu, izvadio je svoj telefon, i preko aplikacije za prevođenje počeo da razgovara sa njenim ocem na italijanskom da bi mu saopštio pravu dijagnozu (**njen DHS**). Ona priznaje da je bila toliko ljuta, da je poželeva da doktora „tresne posred lica”. Seća se da je urlala na doktora i govorila mu da učuti, dok je uveravala oca da će sve biti u redu. Simptomi su joj se pojavili već sledećeg jutra, dok je još uvek bila kod kuće. Klijentkinja uviđa da ima nekoliko šina/okidača koji je podsećaju na taj incident. Uviđa da je strašno uznemirava kad članovi

porodice i familije počnu da govore o njenom ocu kao da je već mrtav. Oseća se kao da treba da ga zaštiti od rođaka koji žele da posete njenog oca i mole se kraj njegove postelje, jer on umire. Odlučna je u tome da spreči njihov dolazak, ako će se onia tako ponašati. Njeni simptomi takođe mogu da se pojave svaki put kad ode u bolnicu i mora da se baka sa drugim doktorima.

Zamolio sam je da poveže svoje hronične simptome mokraćne beške sa doktorom koji nije poštovao njene želje i umešao se u porodične stvari. Preporučio sam joj da otpusti ceo taj incident, jer nikad više ne mora da ima posla sa tim doktorom. Takođe sam tražio od nje da podseća sebe da ona ima kontrolu nad time ko i kako će se obraćati njenom ocu vezano za njegovo zdravlje i terapiju. Isto tako, savetovao sam joj da promeni gledište što se tiče članova porodice i familije, i da shvati da njihovo ponašanje dolazi od straha i brige. Uбудuće je potrebno da pazi na svaku promenu i pojavu istih simptoma i da obrati pažnju na svako pogoršanje.

Rezultati: Klijentkinja nije došla na kontrolu. Mesec dana kasnije smo se videli na nekom skupu, i tada je prijavila potpuno rešavanje simptoma vezano za mokraćnu bešiku. Rekla je da posle poslednje epizode više nije imala simptome.

Za pojašnjenje specifičnih termina, pogledajte dokument „Pet Bioloških Zakona”

Prevod: Dr Radmila Jonić

Izvor: www.LearningGNM.com